

Anonim değilsin

Seçmediğin güven

Kıscacı: e-postanla, herhangi biri saniyeler içinde nerede hesabın olduğunu ve bazen yüzünü ve adını öğrenebilir. Bu bir hata değil: internetin her zamanki gibi çalışmasıdır. Soru seni görüp göremedikleri değil — görebilirler— kime güvenmek zorunda olduğundur. Ve ortada kimsenin olmadığı tek bir yer var: doğrudan, bir cihazdan diğerine konuşmak.

Sadece bir e-posta yeterli. İlla senin olması gerekmez: herhangi birinin. Bir avuç ücretsiz araca yazılır —yasal, kamuya açık, aramak isteyen herkesin erişebileceği— ve saniyeler içinde bir liste belirir: bu e-postanın hangi hizmetlere kayıtlı olduğu, bazen bir profil fotoğrafı, bazen sahibinin kimseye vermediğini sandığı bir ad ve soyad. Teknik bilgiye gerek yok. Hiçbir şifre kırılmaz. Hiçbir suç işlenmez. Tüm bu bilgiler zaten oradaydı — yayınlanmış, kaydedilmiş veya sızdırılmış— birinin onları bir araya getirme zahmetine girmesini bekliyordu.

Bunu bir hata olarak okumak cazip geliyor: bir gedik, bir dikkatsizlik, birinin düzeltilmesi gereken bir şey. Öyle değil. Bu, açık ağın normal işleyişidir. Bir hizmete her kaydolduğunuzda, bir form doldurduğunuzda, bir inceleme yayınladığınızda veya başkasının sızıntısında görüldüğünüzde, bir iz bırakırsınız. Bu izlerin hiçbiri tek başına ciddi değildir. Sorun —eğer bu bir sorunsu— bunları bir araya getirmekten doğar ve bunları bir araya getirmek basittir.

Burada birçok kişi makul bir cümleyle kendini savunuyor: «saklayacak hiçbir şeyim yok» veya «hesaplarıma dikkat ediyorum». İlki saklanmayı seçmekle karıştırıyor; buna geri döneceğiz. İkincisi, bu izin büyük bir kısmını senin bırakmadığın gerçeğini göz ardı ediyor: ticaret sicili, sızıntıya uğrayan web sitesi, seninle bir fotoğraf yükleyen ve seni etiketleyen tanıdığın bıraktı. İnternette anonimlik neredeyse hiçbir zaman sahip olduğun bir özellik değildir; en fazla, karanlıktır: henüz kimsenin bakma zahmetine girmedeği geçici bir durum.

Buraya kadar tek bir kişinin saniyeler içinde, elle neler yapabileceğinden bahsettik. Şimdi kişiyi çıkarın. Yıllar boyunca çoğumuzu koruyan şey anonimlik değil, ilgisizlik: seni bulmak için birinin bakma zahmetine girmesi gerekir ve kimsenin herkese bakacak zamanı yoktur. O son engel —bakma çabası— tam da bir makinenin sahip olmadığı şeydir. Otomatik bir sistem aynı eşleştirmeyi sadece bir hedefe karşı değil, tüm nüfusa karşı yapabilir; bir kez değil, durmaksızın; şüphe üzerine değil, varsayılan olarak. Eskiden bir araştırmacının kişi başına saatlerini alan şey, artık milyonlarca kişiye aynı anda, hiç kimsenin zamanını veya dikkatini harcamadan yapılıyor. Bunu kimin yapmak isteyeceğini varsaymaya gerek yok —bir şirket, bir grup, bir Devlet—; kime bakılacağını seçmeye gerek kalmadığını anlamak yeterlidir. Herkese bakılabilir.

Bu yüzden «beni bulabilirler mi?» yanlış sorudur. Cevap evet ve giderek daha fazla öyle olacak. Yararlı olan soru başkadır: bağlantıda yaşamak için kime ve ne kadar güvenmek zorundayım? Çünkü aslında her gün yaptığın şey bu, çoğu zaman hiç düşünmeden. Kaydolduğun hizmetin verilerini iyi saklayacağına güveniyorsun.

Operatörünün aramalarını dinlemeyeceğine güveniyorsun. Herkesin kullandığı mesajlaşma uygulamasının — diyelim ki WhatsApp— söylediği şeyi yaptığını güveniyorsun. Ortadaki sunucuya, onu yöneten şirkete, bulunduğu ülkeye, birinin ağa koyduğu ücretsiz araca güveniyorsun. Bu halkaların her biri bir güven kararıdır. Aradaki fark, bunları neredeyse hiçbirini bilinçli olarak almamış olmandır: onlar dâhildi. Seninle diğer kişi arasına sızan bu halkalara, jargonla, güvenilir araçlar denir; ad, orada oldukları ve çok oldukları fikrinden daha az önemlidir.

Tüm bunları kontrol etmenin dürüst bir yolu var: kendinle yapmak. Ve sana hiçbir şey vermemize gerek yok. Tarayıcını aç, üç veya dört kelime yaz —«internet e-postam hakkında ne biliyor» gibi bir şey— ve web'in kendisi araçları önüne koyacaktır. Bu kolaylık başlı başına cevabın yarısıdır: eğer sen onları on saniye içinde bulabiliyorsan, herkes senin hakkında söylediklerini bulabilir.

Sana kendimize ait bir liste sunmuyoruz ve bu kasıtlı. Eğer sana bunu verseydik, bize güvenmen gerekecekti: iyi seçim yaptığımızı, bu sayfaların beş yıl içinde hala güvenilir olacağına, hiçbirinin arkasında —bugün veya yarın— kötü niyetli birinin olmadığına. Kontrol etmediğimiz sayfalar için böyle bir söz veremeyiz ve tutamayacağımız bir söz vermemeyi tercih ederiz. Bu, tam olarak bu makalenin konusudur. Ancak onu kendin aramanın bir bedeli var: arama motoru yasal olanı tuzaktan ayırt edemez. Gerçek bir aracı taklit eden, e-postanı isteyen ve onu saklayan bir sayfa kurmak çok basittir. Bu yüzden, hiçbir yere hiçbir şey yazmadan önce bir adresi nasıl okuyacağını bilmekte fayda var.

Not — güvenmeden önce bir adresi okumak. Sahte bir sayfa, gerçek bir sayfanın son pikseline kadar kopyalayabilir; neredeyse hiçbir zaman taklit edemeyeceği şey adresidir. Bir siteye bir şey yazmadan önce sayfayı değil, adres çubuğunu oku. Belirleyici olan isim, son bölümün soluna yapışık olandır (.com, .org, .tr): `guvenli-banka.tuhaf-site.top`'da asıl sahip bankan değil, `tuhaf-site.top`'dur. Değiştirilmiş harflerden (o yerine bir 0), fazladan kelimelerden, beklemediğin yerlerdeki tirelerden ve garip sonlardan şüphelen. Asma kilit ve https sadece bağlantının şifreli olduğunu söyler —sahibinin dürüst olduğunu değil—: bir dolandırıcının da asma kilidi vardır. Ve «reklam» olarak işaretlenen ilk sonuçlar birisi ödeme yaptığı için oradadır, güvenilir oldukları için değil. Bu kontrollerin her biri, özünde aynı sorudur: bu adrese ne kadar güveniyorum ve neden?

Buraya geldiğimizde, tüm bunların tam tersini tanımlamakta fayda var: aracısız bir kanal. Bir dağın tepesinde yalnız konuşan iki insan. Arada postacı, santral, sunucu, şirket, ülke yok. Ve yine de, dikkat edin: güven orada da kaybolmaz. Diğer kişiye bir sırrını anlattıysan, ona güveniyorsun demektir. Bu güven geri alınamaz —buna gerek de yoktur— çünkü gerçekten seçtiğin tek güvendir: kime güvendiğini ve nedenini biliyorsun.

Dağda olmayan şey diğer her şeydir. Ortada kimse yok. Ve bu, dijital olarak dürüstçe yeniden üretilebilen tek modeldir: bir cihazdan diğerine, yolda hiçbir şeyin veya kimsenin olmadığı doğrudan bir kanal. Güveni ortadan kaldırmaz —bu yalan olurdu— araçları ortadan kaldırır. Seni kaçınılmaz olan tek güvenle, gerçekten seçtiğin güvenle baş başa bırakır. Bu, bu sayfaları yazdığımız mimaridir; ancak argüman kendi ayakları üzerinde durur, onu kim inşa ederse etsin.

Yani hayır, anonim değilsin ve muhtemelen bir daha da olmayacaksın. Ama önemli olan savaş bu değildi hiçbir zaman. Kimseye güvenmeden yaşanamaz —veya gezinemezsiniz—; bunu deneyen kişi daha özgür değildir, sadece daha yalnızdır. Olgunluk güvensizlik değildir, bu naifliğin başka bir biçimidir. Talepkâr olmaktır: kime güvenini verdiğini, ne kadar, ne karşılığında ve —her şeyden önce— onu birine ne zaman karar vermeden verdiğini bilmektir.

Hayatta neredeyse hiçbir şey siyah ya da beyaz değildir; neredeyse her şey aradaki gride yaşar ve bu gride nasıl hareket edileceğini öğrenmek sağduyu sahibi olmanın ne demek olduğunu büyük bir parçasıdır. Tek istisna fabrikadan iyi yapılmış olarak gelen şeydir: tasarımdan dolayı, önceden konuşmaya karar verdiğin kişiden başkasına güvenmeni istemeyen şey. Geri kalanı —diğer her şey— ne kadar ve kime güvenileceği meselesidir.

Editörün Notu: Bu Cuadernos'lar şirket veya ürün isimlerinden bahsettiğinde, bu suçlama amacı taşımaz. Bunları inşa edenler, milyonlarca insanın kullandığı ve takdir ettiği işler yapıyorlar. Bizim işaret ettiğimiz şey yapısaldır — marka değil, modeldir. Markalar, okuyucunun tanıdığı markalar olduğu için örnek olarak yer almaktadır.

Kaynaklar ve ek okumalar

- OSINT (açık kaynak istihbaratı) — zaten kamuya açık olan verilerden bilgi toplamak; sızma veya casusluk değildir.
- Reglamento (UE) 2016/679 (RGPD) — tek tek kamuya açık olan verilerin birleştirilmesi de dahil olmak üzere kişisel verilerin işlenmesi hakkında.

- Kamu kayıtları (ticaret, adli, tapu sicilleri) — neredeyse tüm Avrupa'da kişisel bilginin meşru ve bol bir kaynağı.
- Aynı koleksiyonda: uçtan uca şifreleme ve «Bir imzanın düzeltemeyeceği şey» hakkındaki not defterleri aynı fikri başka bir açıdan geliştiriyor.

[← Önceki Bir imzanın düzeltemeyeceği şeyler](#)

Son okumalar

- [Düşünce · 27 Mayıs 2026 Bir imzanın düzeltemeyeceği şeyler](#)
- [Analiz · 26 Mayıs 2026 Gerçek vs. görünür gizlilik: kendinize sormanız gereken sorular](#)
- [Analiz · 25 Mayıs 2026 Profesyonel bir uygulama olarak self-hosting](#)

Bu makaleyi ihtiyacınız olan her yere yanınızda götürün.

[↓ Markdown](#) [↓ Düz metin](#) [↓ PDF](#)

Dosya cihazınıza indirilecektir. Oradan kaydedebilir, Solo2'ye aktarabilir veya istediğiniz yerde paylaşabilirsiniz. Cuadernos hedef noktaya sizin yerinize karar vermez.

Mühür mumu · SHA-256 0b740169ddc4f47f3171d01ea3749a3ee34495aca4929df9d5d2b00fba7fc97c

[Özellikler](#) [Yenilikler](#) [Blog](#) [Yardım](#) [Hakkımızda](#) [İletişim](#)
[Şeffaflık](#) [Doğrulama](#) [Gizlilik](#) [Koşullar](#) [Çerezler](#)

Cuadernos Lacre · [Menzuri Gestión S.L.](#) yayını ·
R.Eugenio tarafından yazıldı · [Solo2](#) ekibi tarafından düzenlendi.

Bu web sitesi çerez kullanmaz. Tarayıcınızın yüklediği her şey tarafımızca yazılmış ya da denetlenmiştir ve Avrupa sunucularımızda barındırılır: anonim ziyaret sayacı (Umami, kendi sunucumuzda barındırılan) ve dil seçici ile açık/koyu tema tercihiniz için gereken minimum JavaScript; bu tercih kendi cihazınızda saklanır. Üçüncü taraf kaynak yok, izleyici yok, profilleme yok, veri paylaşımı yok. Bizi takip etmek isterseniz: [RSS](#).